

Sygn. akt XII K 176/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie w XII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Marzena Tomczyk-Zięba

Protokolant: sekr. sądowy Iwona Krótkiewicz

przy udziale Joanny Augustyniak - Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Warszawie

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 października 2017 r.

sprawy **M. Ś.**

syna A. i I. z domu S.

urodzonego w dniu (...) w W.

skazanego prawomocnie:

1. Wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie z dnia 2 czerwca 1993 r. Sygn. akt XVIII K 246/92 za przestępstwo z art. 210§1 d.k.k. popełnione w dniu 16 marca 1992r. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i 2.000.000,00 (dwóch milionów) zł grzywny. Na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 12 maja 1993r. do dnia 2 czerwca 1993r.; w dniu 20 maja 1994 r. wykonano karę pozbawienia wolności;
2. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 18 maja 2000r. Sygn. akt XVIII K 203/99 zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 06 lutego 2001 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 571/00 za przestępstwo z art. 280§2 k.k. popełnione w dniu 13 lipca 1999r. na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności; na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 13 lipca 1999r. do dnia 06 lutego 2001r.; w dniu 13 stycznia 2005 r. wykonano karę pozbawienia wolności;
3. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 11 września 2003r. Sygn. akt XVIII K 230/03 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 28 kwietnia 2003r. na karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności; na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres pozbawienia wolności w sprawie od dnia 28 kwietnia 2003 r. do dnia 11 września 2003 r.; w dniu 18 grudnia 2008 r. wykonano karę pozbawienia wolności;
4. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 21 stycznia 2011r. Sygn. akt IV K 403/10 za przestępstwo określone w art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie bliżej nie ustalonym nie wcześniej jednak niż od 01 stycznia 2009r. i nie później niż do dnia 31 stycznia 2009r. na karę 1 (jednego) roku 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności; na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego wolności w sprawie od dnia 29 grudnia 2009 r. do dnia 21 stycznia 2011 r.; w dniu 4 czerwca 2012 r. wykonano karę pozbawienia wolności;
5. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa z dnia 6 sierpnia 2013 r. sygn. III K 664/13 za przestępstwa z art. 286§1 kk w zb. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zb. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk popełnione w dniu 3 lutego 2012 r. i w okresie od 3 do 7 lutego 2012 r., przy zastosowaniu art. 91§1 kk na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący

5 (pięć) lat; na podstawie art. 33§1, 2 i 3 kk orzeczono wobec skazanego karę 158 (stu pięćdziesięciu ośmiu) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) zł; na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 7 i 8 lutego 2012 r. oraz od dnia 22 maja 2013 r. do dnia 6 sierpnia 2013 r. i uznano karę grzywny za wykonaną w całości; postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z dnia 16 września 2016 r. sygn. IV Ko 915/16 zarządzono wobec skazanego wykonanie kary 2 lat pozbawienia wolności;

6. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie z dnia 5 listopada 2013 r., sygn. III K 711/13 za dwa przestępstwa z art. 286§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnione w dniu 16 stycznia 2012 r. i w dniu 12 marca 2012 r. na kary po 1 (jednym) roku pozbawienia wolności i na podstawie art. 33§1, 2 i 3 kk po 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) zł; na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 i 2 kk orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) zł; skazany odbył karę pozbawienia wolności w całości w okresach: od 6 sierpnia 2014 r. do 25 września 2015 r. i od 20 października 2016 r. do 27 lutego 2017r.

Orzeka

I. Rozwiązuje karę łączną pozbawienia wolności i karę łączną grzywny orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy - Woli w Warszawie z dnia 5 listopada 2013 r. w sprawie sygn. III K 711/13;

II. Na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4§1 kk, art. 568a§1 pkt 2 k.p.k. łączy kary pozbawienia wolności i kary grzywny orzeczone wyrokami opisanymi wyżej w pkt 5 (III K 664/13) i 6 (III K 711/13) i wymierza skazanemu M. Ś. karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i karę łączną 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

III. Na podstawie art. 63§1 kk w zw. z art. 4§1 kk i art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt II kary łącznej 3 (trzech) lat pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt III K 711/13 od dnia 6 sierpnia 2014 r. do dnia 25 września 2015 r. i od dnia 20 października 2016 r. do dnia 27 lutego 2017 r. oraz w sprawie sygn. III K 664/13 od dnia 7 lutego 2012 do dnia 8 lutego 2012 r., od dnia 22 maja 2013 r. do dnia 6 sierpnia 2013 r. oraz od dnia 26 sierpnia 2017 r. do dnia 12 października 2017 r., a na poczet orzeczonej kary łącznej 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny zalicza skazanemu okres odbywania zastępczej kary pozbawienia wolności w sprawie sygn. III K 711/13 od dnia 25 września 2015r. do dnia 04 listopada 2015r.;

IV. Na podstawie art. 576§1 kpk w pozostałym zakresie wyroki, które zostały objęte niniejszym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu;

V. Na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

VI. Na podstawie art. 29 ust. 1 Ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. D. kwotę 144 (sto czterdzieści cztery) złote plus podatek VAT od tej kwoty, tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu skazanego M. Ś.;

VII. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego M. Ś. od uiszczenia kosztów postępowania w sprawie i obciąża nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt. XII K 176/17

UZASADNIENIE

W dniu 23 stycznia 2017r. do Sądu Rejonowego dla Warszawy- Woli w Warszawie wpłynął wniosek M. Ś. o wydanie wyroku łącznego na zasadzie pełniej absorpcji, obejmującego kary orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla

Warszawy - Mokotowa w W. z dnia 6 sierpnia 2013r. w sprawie o sygn. akt. III K 664/13 i Sądu Rejonowego dla Warszawy - Woli w Warszawie z dnia 5 listopada 2013r. w sprawie o sygn. akt. III K 711/13. (k.2 wnioszek)

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Woli w Warszawie postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2017r. w sprawie o sygn. akt V K 19/17 uznał się niewłaściwym i przekazał sprawę o wydanie wyroku łącznego Sądowi Okręgowemu w Warszawie. (k. 30 postanowienie)

Na rozprawie w dniu 12 października 2017r. Prokurator wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania w sprawach: III K 664/13 i III K 711/13 i orzeczenie kary łącznej w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności oraz kary łącznej grzywny w wymiarze 170 stawek dziennych po 20 zł stawka. Obrońca skazanego poparł wniosek skazanego i wniósł o wydanie wyroku łącznego na zasadzie pełniej absorpcji, jak również wniósł o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej skazanemu z urzędu. (k.111 protokół rozprawy)

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego i ujawnionego na rozprawie, Sąd ustalił, co następuje:

M. Ś. został skazany prawomocnymi wyrokami:

7. Sądu Wojewódzkiego w Warszawie z dnia 2 czerwca 1993 r. Sygn. akt XVIII K 246/92 za przestępstwo z art. 210§1 d.k.k. popełnione w dniu 16 marca 1992r. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i 2.000.000,00 (dwóch milionów) zł grzywny. Na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 12 maja 1993r. do dnia 2 czerwca 1993r.; w dniu 20 maja 1994 r. wykonano karę pozbawienia wolności;

8. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 18 maja 2000r. Sygn. akt XVIII K 203/99 zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 06 lutego 2001 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 571/00 za przestępstwo z art. 280§2 k.k. popełnione w dniu 13 lipca 1999r. na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności; na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 13 lipca 1999r. do dnia 06 lutego 2001r.; w dniu 13 stycznia 2005 r. wykonano karę pozbawienia wolności;

9. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 11 września 2003r. Sygn. akt XVIII K 230/03 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 28 kwietnia 2003r. na karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności; na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres pozbawienia wolności w sprawie od dnia 28 kwietnia 2003 r. do dnia 11 września 2003 r.; w dniu 18 grudnia 2008 r. wykonano karę pozbawienia wolności;

10. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 21 stycznia 2011r. Sygn. akt IV K 403/10 za przestępstwo określone w art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie bliżej nie ustalonym nie wcześniej jednak niż od 01 stycznia 2009r. i nie później niż do dnia 31 stycznia 2009r. na karę 1 (jednego) roku 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności; na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego wolności w sprawie od dnia 29 grudnia 2009 r. do dnia 21 stycznia 2011 r.; w dniu 4 czerwca 2012 r. wykonano karę pozbawienia wolności;

11. Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa z dnia 6 sierpnia 2013 r. sygn. III K 664/13 za przestępstwa z art. 286§1 kk w zb. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zb. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk popełnione w dniu 3 lutego 2012 r. i w okresie od 3 do 7 lutego 2012 r., przy zastosowaniu art. 91§1 kk na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat; na podstawie art. 33§1, 2 i 3 kk orzeczono wobec skazanego karę 158 (stu pięćdziesięciu ośmiu) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) zł; na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 7 i 8 lutego 2012 r. oraz od dnia 22 maja 2013 r. do dnia 6 sierpnia 2013 r. i uznano karę grzywny za wykonaną w całości; postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z dnia 16 września 2016 r. sygn. IV Ko 915/16 zarządzono wobec skazanego wykonanie kary 2 lat pozbawienia wolności;

12. Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie z dnia 5 listopada 2013 r., sygn. III K 711/13 za dwa przestępstwa z art. 286§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnione w dniu 16 stycznia 2012 r. i w dniu 12 marca 2012 r. na kary po 1 (jednym) roku pozbawienia wolności i na podstawie art. 33§1, 2 i 3 kk po 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) zł; na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 i 2 kk orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) zł; skazany odbył karę pozbawienia wolności w całości w okresach: od 6 sierpnia 2014 r. do 25 września 2015 r. i od 20 października 2016 r. do 27 lutego 2017r.

Obecnie skazany M. Ś. przebywa w Zakładzie Karnym W. - (...) gdzie odbywa karę 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną przez Sąd Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa w W. w sprawie III K 664/13. Z opinii o skazanym nadesłanej przez Zastępcę Dyrektora ZK W. (...) wynika, że skazany jest kawalerem, z nieformalnego związku ma jedno dziecko, na które jest zobowiązany alimentacyjnie, z tego tytułu posiada zadłużenie. Skazany ukończył szkołę zawodową, przed osadzeniem nie podejmował pracy zarobkowej, był na utrzymaniu matki. Skazany nadużywa alkoholu od około 20 lat, był wielokrotnie detoksykowany. Z opinii wynika, że skazany M. Ś. został doprowadzony do odbycia kary pozbawienia wolności w dniu 28.08.2017 r. W czasie pobytu w jednostce jego zachowanie należy ocenić jako przeciętne. Przez cały okres odbywania kary nie był karany dyscyplinarnie ani nagradzany. Jest osobą zdyscyplinowaną, wobec położonych prezentuje regulaminową postawę, prawidłowo wywiązuje się z wydawanych poleceń. Nie sprawia problemów natury wychowawczej. W sposób właściwy przestrzega porządku wewnętrznego i przepisów regulaminu organizacyjno – porządkowego wykonania kary pozbawienia wolności. W grupie współosadzonych funkcjonuje prawidłowo. Nie deklaruje uczestnictwa w strukturach podkultury przestępczej, nie jest zatrudniony w jednostce. Wobec skazanego nie stosowano środków przymusu bezpośredniego. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym gdyż nie wyraził zgody na odbywanie kary w systemie programowanego oddziaływania. Wobec popełnionych przestępstw i prowadzonego uprzednio trybu życia prezentuje bezkrytyczny stosunek. Skazany został skierowany do Ośrodka (...) celem wyznaczenia terminu terapii w związku z uzależnieniem skazanego od alkoholu. Z opinii o skazanym nadesłanej przez Zastępcę Dyrektora ZK P. wynika, że skazany w latach 2007 – 2008 przebywał w Szpitalu w D. gdzie były podejmowane próby leczenia odwykowego. Z opinii tej wynika, że skazany odbywał karę w ZK P. w związku z odwołaniem przedterminowego warunkowego zwolnienia z odbycia kary orzeczonej w sprawie III K 711/13.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

k. 2 - wniosku skazanego, k. 4-14 – wydruku z systemu NoeSad, k. 20 – opinii o skazanym, k. 23-24 – odpisu wyroku w sprawie III K 711/13, k. 25 – postanowienia o sprostowaniu oczywistej omyłki, k. 26-29, k. 51-52 - karty karnej, k. 54 – odpisu wyroku w sprawie III K 664/13, k. 73-74 – opinii o skazanym, k. 75-78 – informacji o pobytach i orzeczeniach, k. 93 – opinii o skazanym, k. 98 – obliczenia kary, k. 99 – odpisu wyroku w sprawie XVIII K 230/03, k. 101-102 – odpisu wyroku w sprawie XVIII K 246/92, k. 105 – obliczenia kary, k. 106-107 – odpisu wyroku w sprawie XVIII K 203/99, k. 108-109 – odpisu wyroku w sprawie II AKa 571/00, k.109A – 109B – odpisu wyroku w sprawie IV K 403/10, a także na podstawie całości akt spraw: XVIII K 246/92, XVIII K 203/99, XVIII K 230/03, IV K 403/10, III K 664/13 i III K 711/13.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

W związku ze zmianą od 1 lipca 2015r. przepisów ustawy kodeks karny, w tym przepisów rozdziału IX odnośnie kary łącznej, na wstępie zaznaczyć należy, że przepis art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) uregulował kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączył stosowanie przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym, do spraw, w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX Ustawy kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Oznacza to, że przepisy art.

85 i następne k.k. w nowym brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. nie mają zastosowania w niniejszej sprawie do skazanego M. Ś., ponieważ wszystkie prawomocne skazania zapadły wobec niego przed 1 lipca 2015r. Tym samym wobec M. Ś. mogą mieć zastosowanie tylko i wyłącznie przepisy art. 85 i nast. k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015r. czyli tzw. stare przepisy.

Zważyć należy zatem, że zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy Sąd wydaje wyrok łączny w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, jeżeli zachodzą ku temu warunki określone w art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015r.), a mianowicie sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Zawarty w art. 85 k.k. zwrot: „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego przestępstwa (por. Uchwała Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 r., wpisana do księgi zasad prawnych, sygn. I KZP 36/04, OSNKW 2005 nr 2, poz. 13). Oznacza to w szczególności, iż w sprawie o wydanie wyroku łącznego Sąd nie jest uprawniony do łączenia kar zgodnie ze wskazaniem skazanego, ani też takich, które w danej konfiguracji są dla niego najkorzystniejsze. Sąd działa w tym przedmiocie z urzędu, niezależnie od wniosku skazanego.

Z uwagi na powyższe, Sąd zważył, że w niniejszej sprawie występuje jeden realny zbieg przestępstw, w związku z czym wymierzone w ramach zbiegu kary z mocy prawa winny ulec połączeniu.

I tak karę łączną należało orzec za przestępstwa popełnione po dniu 21 stycznia 2011 r. – po dacie wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w sprawie sygn. IV K 403/10, a przed dniem 6 sierpnia 2013 r. - przed wydaniem wyroku w sprawie sygn. III K 664/13. Będą to przestępstwa popełnione w dniach: 16 stycznia 2012 r. (III K 711/13), 3 lutego 2012 r. (III K 664/13), w okresie od 3 do 7 lutego 2012 r. (III K 664/13) oraz w dniu 12 marca 2012 r. (III K 711/13), za które to przestępstwa orzeczono karę tego samego rodzaju, tj. karę pozbawienia wolności i karę grzywny. Natomiast wszystkie pozostałe przestępstwa zostały popełnione przez skazanego w takich datach, które - uwzględniając daty zapadłych za nie wyroków - nie spełniają przesłanki czasowej, o której mowa w art. 85 k.k. aby objąć je węzłem kary łącznej. Dotyczy to spraw o sygn. XVIII 246/92, XVIII K 203/99, XVIII K 230/03 i IV K 403/10. W każdej z tych spraw, po popełnieniu przez skazanego przestępstwa bądź przestępstw zapadał wyrok i dopiero po jego wydaniu skazany dopuszczał się kolejnego przestępstwa, za które następnie zapadał kolejny wyrok.

Dokonując rozstrzygnięć odnośnie wymiaru kary, Sąd kierował się art. 86 § 1 k.k. oraz wszelkimi okolicznościami, które miały wpływ na jej ukształtowanie.

W niniejszej sprawie, Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną 200 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych. Zgodnie z treścią art. 86 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r., Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności. Mając powyższe na uwadze należało, przyjęc, iż w odniesieniu do objętego niniejszym wyrokiem łącznym zbiegu realnego dolną granicą kary łącznej była kara 2 lat pozbawienia wolności (orzeczona w sprawie sygn. III K 664/13), zaś górną granicą kara 4 lat pozbawienia wolności (suma kar za poszczególne czyny orzeczone w sprawach sygn. III K 664/13 i III K 711/13). Odnośnie kary grzywny dolną granicą kary łącznej grzywny była kara grzywny w wysokości 158 stawek dziennych (orzeczona w sprawie sygn. III K 664/13), zaś górną granicą z rachunkowego punktu widzenia była kara łączna grzywny w wysokości 258 stawek dziennych (suma kar grzywien za poszczególne czyny z wyroków w sprawach III K 664/13 i III K 711/13).

Orzekając o wymiarze kary łącznej, Sąd miał na uwadze utrwalone orzecznictwo sądów powszechnych i Sądu Najwyższego, jak również jednolite stanowisko doktryny, wielokrotnie wyrażone w literaturze przedmiotu. I tak w celu rozstrzygnięcia, która z zasad wymiaru kary łącznej – zasada absorpcji, asperacji czy kumulacji – powinna znaleźć zastosowanie w niniejszej sprawie, Sąd badał następujące okoliczności: związek podmiotowo-przedmiotowy

między poszczególnymi przestępstwami wchodzącymi w zbieg przestępstw, a w tym w szczególności tożsamość rodzajową naruszonego dobra, związek między czasem i miejscem popełnienia przestępstwa, podobieństwa w sposobie jego popełnienia, tożsamość ewentualnych współsprawców oraz tożsamość pokrzywdzonych. Stwierdzenie bliskiego związku podmiotowo-przedmiotowego mogłoby bowiem świadczyć o tym, że w abstrakcyjnie rozumianym odczuciu społecznym przestępstwa wchodzące w realny zbieg przestępstw odbierane byłyby jako „jedna całość”, co z kolei przemawiałoby za zastosowaniem zasady absorpcji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 9 maja 2001 r., sygn. II Aka 63/01, wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 24 kwietnia 2014 r., sygn. II Aka 44/14). Nie zawsze jednak wydanie wyroku łącznego będzie wiązać się z poprawieniem sytuacji prawnej skazanego. Sąd zważył ponadto, że zasada pełnej absorpcji oraz zasada pełnej kumulacji stosowane być powinny jedynie w sytuacjach wyjątkowych, wymagających szczególnego uzasadnienia, a za priorytet uważać należy zasadę asperacji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 15 maja 2008 r., sygn. II Aka 98/08, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 20 maja 2008 r., II Aka 129/08, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 lutego 2014 r., sygn. II Aka 12/14).

W kontekście wymiaru kary łącznej nie bez znaczenia pozostają niektóre z ogólnych dyrektyw wymiaru kary z art. 53 § 1 k.k., a to względy prewencji indywidualnej i generalnej. Oznacza to, że przy rozstrzyganiu o wymiarze kary łącznej sąd powinien brać pod uwagę czynniki prognostyczne dotyczące samego skazanego oraz cel w postaci kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 17 kwietnia 2014 r., sygn. II Aka 37/14).

Mając na uwadze powyższe, przejść należy do okoliczności niniejszej sprawy. I tak w odniesieniu do przedmiotowego zbiegu przestępstw, Sąd ocenił związek przedmiotowy między czynami jako stosunkowo bliski. Wszystkie cztery przestępstwa naruszyły bowiem tożsame dobro prawne w postaci cudzego mienia (mowa tu o czynach z art. 286 § 1 k.k.), w dwóch przypadkach będąc jednocześnie wymierzone przeciwko wiarygodności dokumentów (art. 270 § 1 k.k.). Przestępstwa te nie zostały jednak popełnione w podobny sposób albowiem w dwóch przypadkach były to przestępstwa polegające na oszustwie na tzw. wnuczka popełnione na szkodę dwóch różnych pokrzywdzonych, a w kolejnych dwóch przypadkach były to przestępstwa oszustwa polegające na wyłudzeniu kredytu na szkodę dwóch różnych banków. W odniesieniu do aspektu związku miejscowego między przedmiotowymi przestępstwami, można stwierdzić jedynie, że trzy z nich zostały popełnione w obrębie tej samej miejscowości – w W., zaś jedno w P.. Nie można też uznać, aby przestępstwa te łączył szczególnie bliski związek czasowy – popełnione one bowiem zostały w okresie od 16 stycznia do 12 marca 2016 r. Natomiast co do powiązań podmiotowych między wchodzącymi w zbieg przestępstwami, Sąd zauważył, że zostały one popełnione na szkodę różnych osób. Przeciwko wymierzeniu kary przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji świadczyła także okoliczność, iż w sprawie o sygn. III K 711/13, w której skazany korzystał z dobrodziejstwa warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary, postanowieniem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga z dnia 19 maja 2016 r. odwołano przedterminowe warunkowe zwolnienie.

Zważyć dodatkowo należy, że ostatnia opinia o skazanym nadesłana przez AŚ W. (...) jest przeciętna, a skazany – co wynika z tejsze opinii - wobec popełnionych przestępstw wykazuje bezkrytyczny stosunek co, zdaniem Sądu, nie daje podstaw do przypuszczenia, że proces resocjalizacji skazanego przebiega w pełni poprawnie.

Mając na uwadze powyższe Sąd przyjął, że w zakresie wymiaru kary łącznej w przedmiotowej sprawie zastosowanie znaleźć powinna zasada asperacji. Wobec powołanych wyżej okoliczności, czynów wchodzących w realny zbieg przestępstw nie można uznać za stanowiących w odczuciu społecznym jedną całość, co wyklucza zastosowanie zasady pełnej absorpcji, z drugiej strony jednakże – wobec stosunkowo bliskiego związku przedmiotowego między przestępstwami – odrzucić należało zasadę pełnej kumulacji.

Na marginesie tylko podkreślić należy, że w wyniku wydania niniejszego wyroku łącznego, sytuacja skazanego ulega zdecydowanej poprawie, polegającej na tym, że data końca odbywanej dotychczas przez niego kary pozbawienia wolności ulega skróceniu o okres około 6 miesięcy, natomiast kara grzywny – przy uwzględnieniu dokonanych zaliczeń – pozostaje do wykonania w wysokości 120 stawek w wysokości 10 zł jedna stawka.

Przy określeniu wysokości jednej stawki dziennej kary łącznej grzywny, Sąd wziął pod uwagę aktualną sytuację majątkową i życiową skazanego; nie ma on żadnego majątku ani obecnie nie jest zatrudniony.

Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. Sąd orzekł, że w pozostałej części połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego M. Ś., Sąd zaliczył skazanemu okresy pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt III K 711/13 od dnia 6 sierpnia 2014 r. do dnia 25 września 2015 r. i od dnia 20 października 2016 r. do dnia 27 lutego 2017 r. oraz w sprawie sygn. III K 664/13 od dnia 7 lutego 2012 do dnia 8 lutego 2012 r., od dnia 22 maja 2013 r. do dnia 6 sierpnia 2013 r. oraz od dnia 26 sierpnia 2013 r. do dnia 12 października 2017 r., a na poczet orzeczonej kary łącznej 200 stawek dziennych grzywny zalicza skazanemu okres odbywania zastępczej kary pozbawienia wolności w sprawie sygn. III K 711/13 od dnia 25 września 2015r. do dnia 4 listopada 2015r. Art. 4§1 kk ma tutaj zastosowanie ponieważ przed dniem 1 lipca 2015 r. przepis art. 63§1 k miał brzmienie zgodnie z którym: Na poczet orzeczonej kary zalicza się okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, zaokrąglając do pełnego dnia, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, dwóm dniom kary ograniczenia wolności lub dwóm dziennym stawkom grzywny, natomiast zgodnie z aktualnym brzmieniem tego przepisu: Na poczet orzeczonej kary zalicza się okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, zaokrąglając w górę do pełnego dnia, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, dwóm dniom kary ograniczenia wolności lub dwóm dziennym stawkom grzywny.

O kosztach obrony z urzędu Sąd orzekł na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze, i zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. D. kwotę 144 złotych plus podatek VAT od tej kwoty (reprezentowanie skazanego na 2 terminach rozprawy), tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu skazanego.

Sąd, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów postępowania obciążając nimi Skarb Państwa, albowiem skazany przebywa w Zakładzie Karnym, nie pracuje i nie ma żadnych dochodów ani majątku.

W tym stanie rzeczy, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.